

Adatok a galochi Theömeöswáry család leszármazásához

összeállította galochi Tömösváry Zsigmond
m.kir.alezredes

E-könyvek igény szerint – Könyvek milliói elérhetők egy kattintásra

Az európai könyvtárak rengeteg, a XV. és XX. század között kiadott könyvvel rendelkeznek. Az EOD szolgáltatással ezek a rejtett kincsek mindenki számára hozzáférhetővé válnak egyetlen kattintásra. Az EOD hálózaton keresztül a könyvtárak katalógusaiban keresheti és rendelheti meg a kívánt könyv e-másolatát a világ bármely részéről a hét bármely napján, a nap 24 órájában. A könyvet digitalizáljuk és az e-másolatot elérhetővé tesszük Önnek. Fizessen online, bankkártyájával és állítsa össze a saját személyes digitális könyvtárát!

Milyen az EOD által készített e-könyv?

Az EOD szolgáltatás e-könyvei olyan digitalizált könyvek, amelyeket PDF formátumban kézbesítünk Önnek. A fájl tartalmazza a digitalizált eredeti könyv képét és az OCR-rel (optikai karakterfelismerővel) felismertetett* teljes szöveget. Az elektronikus szöveg előnye, hogy kereshető, másolható, más programokkal szerkeszthető, belőle nyomtathatók részletek, sőt akár az egész is. Természetesen minden az eredeti dokumentumon előforduló bejegyzés, jelölés vagy széljegyzet is látható lesz a digitalizált változaton.

* Nem minden e-könyvben alkalmazható.

A szolgáltatás feltételei

Az EOD szolgáltatásainak igénybevételével egyidejűleg elfogadja annak feltételeit is. A jelen dokumentum bármely részéről készült minden egyes másolatnak is tartalmaznia kell ezeket a feltételeket. Az EOD szolgáltatás szigorúan személyes, nem kereskedelmi célból biztosítja a digitalizált dokumentumokhoz való hozzáférést és nem engedélyezi az egyéb célokból való felhasználást.

A szolgáltatás feltételei: <http://books2ebooks.eu/odm/html/mtak/hu/agb.html>

Terms and conditions in English: <http://books2ebooks.eu/odm/html/mtak/en/agb.html>

További e-könyvek

További e-könyvek elérhetők az alábbi oldalon: <http://books2ebooks.eu>

ADATOK
A

galochi **THEÖMEÖSWÁRY** család

leszármazásához

ÖSSZEÁLLITOTTA:
galochi **TÖMÖSVÁRY ZSIGMOND**
m.kir. alezredes.

1943. május-hó

439326

LE. T. AND KERTTARA
Növelőnapló
1943. évi 1943. sz.

Jegyzetek

a Theömeöswáry család leszármazásához.

A Theömeöswáry név az elmúlt idők folyamán legelőször Kolozsváron lett feljegyezve. -A kolozsvári magyar polgárság 1453.évi összeírásában: .."a falakon belül a Király utcában laktak: Oswaldus Themeswary és Themeswary Benedek .." /Lásd:Történelmi tár.1882./ Az ő leszármazóik minden valószínűség szerint Szabolcs,Középszolnok,Kolozs és Küküllő vármegyékbe származtak el.

E leszármazottak közül Theömeöswáry János,Báthory István lengyel királyt, mint allovázmestere Lengyelországba kíséri,s ott vele az oroszok ellen több csatában eredményesen részt vesz.Eme kimagasló teljesítményeiért visszatérése után Báthory Zsigmond erdélyi fejedelem Szentmária,Középlak s Nyires helységeket adományozza részére,ezek közül az első az akkori Doboka,a két utóbbi Kolozs megyében feküdt.A birtokkal kiadott "Donatios levél" másolata és fordítása l.sz.alatt csatolva.

Hogy e szerzővel,valamint a szerzett birtokkal mi történt,nem tudjuk,csak azt sejtjük,hogy az 1589-1625 közötti időben el kellett vesznie.-Ugyanis 1625-ben Bethlen Gábor erdélyi fejedelem idejében egy armalis levél adatott ki a szerző János fiai:Tömösváry György és János részére - akik már azelőtt is nemesi előjogokat élveztek - Galochi előnévvel és

cimerrel - /Lásd 2.sz.melléklet./

II.János halála után annak Kolozsvárt lakó hátrahagyott özvegyét, a Jeddben lakó Iffju János vette nőül. Ő első férjétől-Tömösváry Jánostól-született első gyermekét Istvánt is magával vitte és itt mostoha apjának gondja alatt nevelte.

Apafi Mihály erdélyi fejedelem az 1668. ik év november hó 2-án Gyulafehérváron kelt levele szerint Iffju Jánost és általa mostoha fiát Iffju Gábort, a többi gyalogos rendű szabados székelyek állapotából és állományából amelyben születtek és addig éltek kivéve valódi, született és kétségtelen lófőszékelyi társaságba és száma közé számítani, sorozni, befogadni és felavatni határozza el. /Lásd a 3.sz.mellékletet./

Ennek az első Istvánnak unokáját Tömösváry Jónást nemességének igazolására perrel támadják meg. A marosvásárhelyi táblának 1782.március 11-én hozott ítéletét II.József magyar király megerősíti és a kolozsmonostori apátság levéltárában elhelyezni rendeli.

Tömösváry Jónás fiai: János, Sándor és Károly nemességüket közép Szolnok vármegyében igazolták. Az igazolás a vármegyének Zilahon 1843.évi szeptember 5-én tartott közgyűlésén 224.szám alatt történt meg. /Az erről kiállított okmányt lásd 4.sz.melléklet alatt./

Tömösváry Sándor unokája Sándor II. hadnagy és a Ludovika tanára - nemességét a Magyar királyi honvédelmi Miniszter Budapesten 1888.évi november hó 20-án kelt 53460/II.számú rendeletével igazolta. /Lásd 5.sz.mellékletet./

Sándor I.dédunokája Zsigmond, zászlós,

kolozsvári lakósnak nemességét a m.kir.Hon-
védelmi Miniszter Budapesten 1911.május 26-
án kelt 55670/2 sz.rendeletével igazolta.
/Lásd 6.sz.mellékletet./

Ugyanezen Zsigmondnak, mint százados,
budapesti lakósnak, valamint Melinda-Julianna,
Dorottya-Ilona és Zsigmond-Zoltán-Károly ne-
vű gyermekeinek nemességét a m.kir.Belügymi-
niszter Budapesten 1934.évi április hó 17-én
kelt 74.949/1934 számú rendeletével igazolta.
/Lásd 7.sz.mellékletet./

105 Sigismundus Barbory de Sombio Vani de Transilvania et Scaiborum Comes et Memore comites rraire parum. Significat qui huc expediti vniuersi. Quod nos cum ad nunciatorum dominorum Consiliariorum
 nuntiorum singularium intercessionem nobis propterea factam tum vero accenti et consideratis si de obsequiis fidelibusque seruatis Egrezj Joannis De comitatus vicis Magistri Agazomum Serui
 quondam principis Tum Srepani Dei gratia Regis polonie Magni Ducis Lithanie et principis Craxie dominum padum nostri fidelis romni curia desidet. quod ipse eadem Matti Regis prin:
 ciparum Eranico iam inde ad adelscentia sua in ianctis ac vniuersis apparuit sua Mattis domi militiarum gratia. Ego etiam cum idem Dominus Rex Omnia designare ad regiam illam digni:
 tatem excedit fuerit, ut sum ex Eranico in regnum caperendum profici, autem scilicet operam suam summe cum fide et in digne communi vniuersi data Matti regis natiuitate, que illius opera in bello illo
 rriemali, quod adierit in regnum Moscovorum Ducem felicis cunctis gestum ab ipso Rege est in expugnacione arcium Polonie Medie et in Ostronie aduersus regis polonie ac in omnibus
 de hinc gratias cum vobis cum eximia in laudis vniuersis eius communi iudice emittit. Partem habentes operam fidelitatis et fidelium seruitorum Egrezj Srepani Consiliaris familiaris Magni:
 fici domini Joannis Gualthi de Scaiborum Magistri Curie et Consiliaris nostri, fratres vero curia dei Joannis De comitatus vicis, que idem simili et ad inuente a te sua nobis et hinc regis pro reor
 ter temporum varietate summa cum animi sui gratitudine et alacritate exy. bus et impendit ac in futurum quoque eadem omnino ratione se exhibitur et impen sumi pollicetur. Quibus de causis
 corales et integras portiones p oppositionis in possessione hinc Zeno Maria in Dubocis, Myres, et deo deplaf cum domo et curia nobilitat in eadem in Clasio cum variis existit. Etas, que alias
 Egrezj quondam Nicolai Zabo de Crata prefati arcis nostre Berben praesent, sed per miseriam et defectum feminis in se in antiquam et approbatum regni hinc Eranico legem et con:
 siderationem ad nos consequent ergo collationem nostram vide et legitime deuoluit a te perhibentur et redare. Eorum itam et omnia Jus Regium, si quid in eadem portione hinc oppositionis,
 domoq. et curia nobilitat etiam aliter qualitercumque habere aut eadem in idem nostram ex quibus cumque causis, viis modis, et rationibus conuenienter collationem, simul cum censuris hinc portione hinc
 et portione quibuslibet, terris scilicet arabilibus, cultis et incultis, agris, pratis, pascuis, campis, vineis, siluis, nemoribus, montibus, vallibus, pascuis, vniuersisq. promotionibus, aquis fluminibus
 piscibus, piscariis, et quatuorq. de curia hinc, molendinis et eorumdem locis, penulter vero quarumlibet utilitatibus et portione hinc suarum in rebus hinc, quous nomen in vocabulo vocatis, ad
 eandem et eadem de iure et ad iniqua speas et portione de bez, sub suis rebus, et antiquis limitibus et, hinc, memoratis de a in Deo meo, et per eum Srepano Consiliaris praedicto ipso:
 rumq. hereditibus et portione hinc vniuersis gratiose dedimus donauimus et contulimus, uno damus donauimus et conferimus iure perpetuo et intranscibilibiter sine, portione, portione et Zabo
 saluo in alieno hinc nostrarum vigore et defensionis hinc mediam. Quod nos in formam privilegij nostri redigi facimus, dum nobis in specie fuerit reportata. Datum in
 ciuitate nostra Alba Julia vicesima nona die mensis Januarij. Anno domini Millesimo Quingentesimo octogesimo nono.

Sigismundus Barbory
 et
 J. J. J.

Joannis Komarocsky
 Cancellerarius

Mi somlyai Báthory Zsigmond Erdély vajdája és a székelyek grófja, emlékezetül adjuk mindenkinek akiket illet jelen levelünk rendiben, hogy mi némely tanácsurainknak előttünk e végből tett különös közbenjárásukra s egyuttal figyelembe vévén és meggondolván nemes Theomeoswary Jánosnak, boldogult István, Isten kegyelméből Lengyelország királya, Litvánia nagyhercege és erdélyi fejedelem, boldog emlékezetű nagybátyánk allovászmesterének engedelmességét és hűséges szolgálatait a melyeket ő a nevezett királyi felségnek és az erdélyi fejedelemségnek kora ifjuságától fogva, ő felsége házának és hadseregének számos és különféle szükségseiben véghez vitt; mert miután nevezett boldogult király, az isteni jószág által ama királyi méltóságra elhivatott, őt, midőn Erdélyből a trón elfoglalására kiindult követvén, a nevezett királyi felség által rábizott ügyekben a legnagyobb hűséggel és serénységgel járt el; és különösen ama 3 éves háboruban, amelyet a király az oroszok nagyhercege ellen szerencsés eredménnyel folytatott Polocia, Welikolwky, Oztrovia várak megostromlásában és Plaskovia város ostromzárolásában és minden más mezei csatákban a legnagyobb katonai eredményekkel tündökölt. Meggondolván azonkívül nemes Cheitty Istvánnak, nagyságos kochiardi Galfy János országbirának és tanácsosunk alárendeltjének nevezett Theomeoswary János testvérének hűségét és hiv szolgálatait, a melyeket ő hasonlóképp kora ifjuságától fogva, nekünk és országunknak különféle helyen és időben, lelkének nagy serénységével és gyorsaságával teljesített és megbizonyított, s jövőre is minden erejével tel-

jesíteni és megbizonyítani i-
gérkezik: ezen okokból a Zent Mária, dobokamegyei
Nyires és Keözéplak kolozsmegyei falvakban lé-
vő teljes és egész birtokokat - utóbbiban ne-
mesi udvarral és házzal, - amely birtokok egy-
kor néhai nemes garai Zabó Miklós, Bethlen vá-
runk kormányzójának birtokában valának, de az
ő elhalálózása és megszakadása következtében
ezen Erdélyország régi és elfogadott törvé-
nyei és szokása szerint, természetsszerűleg, tör-
vényesen és szabályosan, adományozás végett
ránk szállottak, - összes és egész királyi jo-
gunkat ha ilyeneket a nevezett birtokban, ud-
varban és házban ilyen vagy olyan módon birunk
vagy azok bármi okból, bármi uton, módon és al-
pon a mi adományozásunkhoz tartoznak, minden
haszonvételekkel és bárminő tartozandóságok-
kal, ugymint: művelt és nem művelt szántóföl-
dekkel, rétekkel, legelőkkel, mezőkkel, kaszáló-
kkal, erdőkkel, ligetekkel, hegyekkel, völgyekkel,
szőlőskertekkel, szőlőhegyekkel, vizekkel, folyo-
kkal, halas tavakkal, halászó helyekkel és viz-
lefolyásokkal, malmokkal és malomhelyekkel és
általában mindenféle, ugyanazokhoz jog szerint
és régóta néző és tartozó haszonvételekkel
és összes tartozandóságokkal, bármi szóval és
néven is neveztessenek, igazi és régi határuk
szerint nevezett Theomeoswary Jánosnak és ál-
tala Chieytti Istvánnak és az összes örök-
seiknek és utódaiknak, kegyelmesen adtuk, aján-
dóztuk és adományoztuk, s egyszersmind adjuk,
ajándékozzuk és adományozzuk, örök joggal és
visszavonhatatlanul leendő birtoklás és birás
végett, - minden idegen jog épségben tartásával
jelen levelünk ereje és tanúsága szerint, a
melyet végleges /:privilegialis:/ alakban meg-
szerkesztettünk, mihelyt azok nekünk újra bemu-
tattatnak. Kelt városunkban Gyula-Fejérvárott,
Január havának huszonkilencedik napján, az Ur
ezerötszáznyolcvankilencedik esztendejében.

somlyai
Báthory Zsigmond s.k.

Kowachoczy Parkas s.k.
korlátnok.

/:Papiron,rányomott felzetes pecséttel.Erede-
ti.Kivül egykoru feljegyzés:"Középlaki,St.Ma-
riai s Nyresi donatio" :/

Nos P. A. B. L. E. Dei Gratia Sacri Romani Imperii, et Transylvaniae Prin-

cipi, Partium Regni Hun-
gariae Dominus, Hungarum
Comes, ac Oppulciae, et Ra-
tiboricae Dux, & Memoria
commendamus tenore pre-
sentium, significantes
quibus expedire Universis.
Quod Nos cum ad Nonnul-
lorum fidelium Consili-
ariorum Nosrorum

Humilissimam Nobis propterea factam Interpoco-
nem tum vero attentis, & consideratis Fidelitate, &
Obedientia, & Servitiorum Meritis Nobilis Georgii
Tomosvári de Galochy, &c. quae ipse antea Princi-
pibus Transylvaniae, Praedecessoribus videlicet Nosris,
ac tandem Serenitati etiam Nostra in omnibus
Occasionibus, Delicisq; Expeditionibus, pro neces-
sitate Regni publica motis, & susceptis, juxta popu-
lilitatis suae exigentiam, Summa cum animi sui
promptitudine, fideliter exhibuit, & impendit, ac
in futurum quoq; exhibiturum, & impensu-
rum ipsum confidimus. Eundem igitur Georgi-
um Tomosvári, ac per eum Joannem similiter
Tomosvári fratrem ipsius Carnalem, antea quoq;
uti intelligimus Nobilitari prerogativa gaudi-
sos, verum superioribus Disturbiorum Tempo-
ribus, Literis Majorum, ac Progenitorum suo-
rum Nobilitaribus spoliatos, & titatosque
fuisse: Unde, & ex novo in laetum, & numerum
veterum Regni Nosri Transylvaniae, Partiumque

Ann
D

Mi a Boldogságos Szüz Máriáról nevezett Kolos-Monostori apátság a következőkben kifejezve tudtul és emlékezetül adjuk mindenkinek, kiket illet:Hogy felszentelt császári és apostoli-királyi Ó Felsége második Józsefnek, Isten kegyelméből választott római császárnak, Németország, Magyarország és Csehország fenséges királyának, Ausztria főhercegének, Burgundiai hercegnek, Erdély nagyfejedelemének, Tirol és a Székelyek grófjának stb...a mi legkegyelmesebb és kegyesebb Urunknak bizonyos irata adatott és terjesztetett előnkbe, elhelyezés végett és pedig nemes galochy Tömösváry Jónás részére és személyére vonatkozólag, ugyanazon felszentelt Ó Felségének erdélyországi birói hiteles pecsétjével megerősítve, a szokott módon bezárva és kibocsátva, mely nekünk parancsolólag hangzik és a következő szavakkal van intézve:

Második József, Isten kegyelméből választott római császár, Német, -Magyar, -és Csehország fenséges királya, Ausztria főhercege, Burgundia hercege, Erdély nagyfejedeleme, Tirol és a Székelyek grófja stb... a mi hiveinknek a Boldogságos Szüz Máriáról nevezett Kolos-Monostori tiszteletre méltó apátságnak, a mi császári, királyi és fejedelmi kegyünket!... Felségünk elé terjesztett a nemes Galochy Tömösváry Jónás által az ő személyére vonatkozólag: miszerint ugyancsak neki van a hajdan dicső Bethlen Gábortól Erdély fejedelmétől bizonyos levele, melyet 1625-ik év junius hó 10.-én bocsátott ki Gyulafehérvárt Tömösváry György és János részére, kik azelőtt is nemeségi előjogokkal birtak ezt most ujabban adományozva, magának a fejedelemnek és titkárának saját kezü aláírásával megerősítve, s és hogy

ugyanazon levél ugyanazon év július 11.-ik napján, senki ellene nem nyilatkozván, kihirdettetett, de jelenleg a pecsét a viszonyok közt elveszvé, hiányos, a pecséthely azonban világosan mutatódik. Az Erdély nagyfejedelemségében királyi ítélő táblának még egy más ítélethozó levele is van, ugyanazon fentjelzettnek ügyében 1782. március hó 11.-én kiadva, a mi hívünk Nagyságos Zágoni báró Szentkereszty Sámuelnek az erdélyi nagyfejedelemségben levő királyi ítélő táblának akkori időközi elnökének aláírásával, átolvastva és javítva ép oly hívünk nemes Zejkfalvi Zejk Daniel által a nagy fejedelemség és részeire alkalmazott főjegyző által bíróságunk pecsétjével és az erdélyi hiteles pecséttel kivágott papíron nyújtható piros viaszra rányomva és megerősítve, s nekünk ugy elé mutatva, hogy a ti apátságok sekrestyéjében vagy is levéltárában fentartás végett letétessék és elhelyeztessék, s hasonlóképpen szokás szerint a ti apáti pecsétetekkel megerősítve befogadtassék és ugyanaz a maga részére másolatban visszaadassék.

Mindezek alapján elrendeljük és szigoruan meghagyjuk, hogy ezek tudomásul vétetvén, ti a fentirt levelet apátságok sekrestyéjében vagy levéltárába fentartás végett a szokott módon letegyétek és elhelyeztétek, a letett és elhelyezett levélnek foglalatját és tartalmát a ti leveletekbe átvéve apáti hiteles pecsétetek alatt szóról-szóra bármily rövidítés, bővítés vagy változtatás nélkül a tulajdonosnak, a mennyiben jogainak további megóvására szükségesek, kiadni minden módon tartozzatok és kötelességtek legyen. Óvakodjatok, nehogy ezen részben bármily csel, vagy hamisság történhessék. Különben nem érvényes. Kiadatott a mi szabad vá-

rosunkban Marosvásárhelyt 1784.március hó 3.-án.A mik így lévén,mi ugyanazon felkent Ő Felsége parancsainak mindent,miként kötelességünk és illik,a legmélyebb alázattal és tisztelettel engedelmeskedni,kivánván,a fentnevezett levelet a sekrestyében vagyis apátságunk levéltárába a szokott módon elhelyeztük és a letett és elhelyezett levélnek tartalmát a következőkben foglalva kiadtuk.A melynek és pedig az elsőnek szóról szóra való tartalma az alaknak megváltoztatásával ezen módon következik:

Mi Gábor az Isten és a római császárság kegyelméből Erdélyország fejedelme és Magyarország részeinek Ura,a Székelyek grófja,Appiiai és Regrusburgi herceg a következőkkel jelölve emlékezetül adjuk mindenkinek,kiket illet:Hogy mi részint némely hűséges tanácsosainknak előnkbe terjesztett hódolatos kérésére részint tekintetbe véve és megfigyelve a mi hűséges szolgáinknak nemes Galochy Tömösvári Györgynek hűségét és érdemeit miket ő Erdély megelőző fejedelmeinek és ugyanigy Nekünk a mi fenségünknek is minden alkalommal és minden hadi vállalatban,minket uralmunk nyílt szükségére szerint vezettünk és vállaltunk,tehetsége és a lehetőséghez képest a legnagyobb készséggel és odaadólag szerzett és nyújtott és bizunk,hogy jövőre is szerezni és nyújtani fog tehát ugyanazon Tömösvári Györgyöt és vele együtt és általa az ő testvérét Jánost is hasonlóképpen,kik miként értesültünk előbb is nemesi előjogoknak örvendettek,a későbbi zavargós időkben azonban őseiknek levelétől és eleiknek jogaitól megfosztattak,hogy a mi Erdélyországunk és a hozzátartozó Magyarországi részek nemeseinek gyülekezetébe és sorába beszámlláljuk,hozzácsoportosítsuk,befogadjuk és hozzáírjuk elhatároztuk: a miként be is számlláljuk,hozzácsoportosítjuk,befogadjuk és hozzáírjuk nyilván elrendelvén,hogy mostantól kezdve és a következő időkben ugyanazon Tömösvári György és János,valamint mindkét nemű örököse-

ik és utódaik igazi és kétségtelen nemeseknek tartassanak és fogadtassanak és ezen igazi és teljes nemességének jeléül pedig ezen fegyvereket vagyis nemességének ezen jelvé-

nyeit ugymint a kékszinü harci pajzsot, melynek alapján zöld füvel fedett kis halom emelkedik és a felett a mezón vagyis annak sövényén egy természetes színében lefestett daru bal lábon állva, jobbában pedig a hüvelyében kihuzott kardot fölfelé tartva, szájában pedig három ért buzakalászt fogva látszik fogni. A pajzs fölé zárt harci sisak van helyezve, melyet gyöngyökkel fényesen ékített királyi korona érint; a sisak tarajából pedig különböző színü tollak futnak alá szél gyanánt a legszebben körülvéve és ékítve mindkét oldalról, a miként mindez a jelen levelünknek fejezetén vagyis

kezdetén tudós kézzel és festői művészettel kifejezve, lerajzolva látszik és mindent meg-gondolva, biztos tudattal és kegyességgel a fentnevezett Tömösvári Györgynek és János-nak, valamint ezek mindkét nemű örököseiknek és utódjainak adjuk, ajándékozuk és ruház-zuk: beleegyezve és megengedve, hogy ők fent-nevezett fegyvereket mint a nemességnek jel-vényeit más kitűnő fegyvereket használó va-lódi nemeseknek szokása szeint mindenütt, ugy mint csatákban, dárda és tornajátékokon, párbajokban, magán harcokon és más minden katonai és nemesi gyakorlatokon és hasonló-képen pecsétéken, zászlókon, okmányokon, ruhá-kon csarnokokon, gyűrűkön, pajzsokon, sátrakon, sirokon és általában a dolgok és vállaltok minden nemében, a valódi és tökéletes nemes-ségnek czimével miként őket mindenki és min-den egyes által bármily állásu, rendű, tiszte-letű, méltóságú, hivatalu és kitűnőségűek le-gyenek, mondatni, tartatni és neveztetni akar-juk, viselni és hordozni és mindenféle tisz-telet, kegy, kiváltság, kegyelem, szabadság, mentesség és előjogokban, melyekkel a többi valódi, született és kifogástalan nemesi a mi országunknak Erdélynek és hozzáfüggőré-szeinek jog szerint a régi szokásból része-sülnek, élveznek és örvendenek, ők is része-sülni, élvezni és örvendeni képesek legyenek és képesitessenek. A minek emlékéül és örö-kös megerősítéséül jelen függő és hiteles pecsétünkkel megerősített levelünket emli-tett Tömösvári Györgynek és Jánosnak, vala-mint mindkét nemű örököseik és utódaiknak kegyesen adni és engedélyezni véleményeztük. Kelt a mi városunkban Gyulafehérvárt, 1625. junius hó 10-ik napján. És aláíratott ellen-örzésül a Gábor által jobbfelől sk. Balfelől pedig Ormáncözi Gergely sk.

Ezek valának a pergamenre láthatólag kiírva, folyósítva és a levél alsó szélén a függő pecsét köréhez hozzá alkalmazva nyiltan látszának más kerületnek is megkopva bár, de nyiltan észrevehetőleg.

Az okmány kihirdetése a jobb oldalról feljegyezve a következő módon olvastaték: A jelen nemesi levél kiadatott Bihar megye gyűlésén 1625. évi július 11-én Váradon. Ünneppélyesen kihirdettetett, nyilvánossá tett és elfogadtatott és a Bihar megyei közgyűlésen ellentmondó meg nem jelenvén az esküdt jegyző által véglegesen kibocsátott. És alá volt írva Torma János Bihar megye felesküdt jegyzője s. k.

Az utóbbi levélnek tartalma pedig a következő:

Mi második József Isten kegyelméből választott római császár, Németország, Magyarország és Csehország fenséges királya, Ausztria nagyhercege, Burgundiai herceg, Erdély nagyfejedeleme, Tirolnak és a Székelyek grófja a jelenlevőkkel jelölve egyenként és általában emlékezetül adjuk mindenkinek a kiket illet: Miszerint a folyó 1782.-ik év március hó 1-ső napján a mi említett Erdélyi nagyfejedelemségünkben levő ítélő táblának ünnepélyes működése menetében és körében, mely bizonyos folytonos időszakokban, legújabbban pedig az "invocavit" és a Iudicia vasarnapokhoz legközelebben tartatott a mi szabadkirályi városunkban Marosvásárhelyt és a mely királyi ítélő táblánkhoz a mi Erdélyországi és a hozzákapcsolt részekben levő hibeinknek ügyei azok régi és helyben hagyott szokása szerint s azon felül a legújabb királyi rendeletünkre vonatkozó közmegegyezés szerint részint rövid ítéleti alakban, részint hosszabb per folyamán ter-

jesztetni és elítéltetni szoktak, s kivéve az országos dolgokat mindenre kiterjeszkednek. Nekünk a mi kedves hiveinkkel tekintetes nagyságos, nemes és nemzeti báró Zágonyi Szentkereszti Sámuellel, a mi ítélő királyi táblánk első tényleges ülnökének, az ítélő táblán a mi személyünk nevében működő időközi elnökkel, valamint a táblán levő s az ítélésben közreműködő bíráink, jegyzőink és esküdteinkkel együtt nemes Szentiványi Gál Pál mint Tömösvári Jónásnak ki fia Istvánnak s ez ismét fia a más Istvánnak is és ez fia Galochy Tömösvári Jánosnak, törvényes ügyvédje, mint ügyvéd a szokás és törvények szerint elfogadtatva nemes Polyáni Biró Antal által az ügy érdekében a törvényes meghatalmazással a királyi táblán 1781. november hó 20-án jelentkezve. Előnkbe terjesztette E-alatt a Belső Szolnok megyei elsőbb fokú törvényszéki okmányait és pedig 1-ször. A hajdani dicső Bethlen Gábor fejedelem által 1625. évi június 10-én Gyulafehérvárt Tömösvári György és Jánosnak, kik az előtt is nemesi előjogokat élveztek kegyelmesen adott saját és titkárnak aláírásával megerősített s ugyanazon év július 11-én, senki ellene nem mondván kihirdetett nemesi levelet és pedig A.alatt. 2-szor. A mi székely törvényszékünk esküdtjének idősb Roszkoványi György és Zsigmondnak közbenjárásával kiállított vizsgálati levelét, mely kelt 1781. június hó 12-én törvényesen és hitelesen B.alatt. 3-szor. Egy más vizsgálati okmányt említett belső-szolnoki törvényszékünk ülnökének ugymint Golya Sándor és Almásy Sámuelnek eszközlésével jelzett 1781-ben kiadva C.alatt. 4-szer. Nemes Nagy Ferencznek a Belső Szolnok megyei királyi fogalmazónak bizonyító iratait ismét az 1781 ik év szeptember hó 29-én kiállítva D.alatt. A mely okmányokra támaszkodva a perbe fogott

fellebezó ellen az alsó foku törvényszék által hozott terhes ítéletnek kijavítását kívánja és kéri, hogy az ő ősi nemességében biróilag megerősítessék s törvényszerű valódi nemesnek nyivánitassék, amennyiben a legvilágosabban bebizonyítható, hogy az elítélt fellebezó Tömösvári Jónás a körülbelül ez előtt 20 évvel elhalt Tömösvári Istvánnak a fia ki akkor valószínűleg 50-56 éves volt, s így a mult század vége felé született, miként a B. alatt csatolt vizsgálati bizonyítványban foglalt hiteles megesküdteknek vallomásaiból 1.2.3.7. és 8. alatt az 1.2. és 3-ik pontokra felelve kiteszik. 2-szor. Világos, hogy ezen István fia volt a másik Istvánnak, miként a B. alatt idézett és a 4-ik pontra megesküdteknek vallomásaiból különösen a 3.-ik tanuéból kivethető. 3-szor. Világos, hogy ezen mondott István t. i. az öregebb fia volt a nemesi levélben dicséretekkel említett Tömösvári Jánosnak a B. alatt citált vizsgálati levélnek 6-ik pontjára vallomást tevő tanuk szerint, kiknek vallomásaiból az is nyilván való, hogy az előbb irt öregebb Istvánnak anyja nemesi levélben említett Tömösvári Jánosnak özvegye, férje halála után férjhez ment Ieddbe Ifju Jánoshoz és Kolozsvár városából Ieddbe vitetett s ugyan csak a tanuk vallomása és az öröktől meritett hallomás szerint részint a 8-ik és 9-ik tanuk okmányai szerint István első vagyis öregebb fia volt Jánosnak. 4-szer. Világos, hogy a mondott János édes testvére volt a nemesi levélben említett Györgynek, ki 1625-ben ismételten nemessé tétetett, sőt az A. alatt ide csatolt nemesi levelekből az is bebizonyítható, hogy a fellebezónek elődjei már előbb is nemesi előjogokkal birtak. Ezeket most mind egy összegbe foglalva, világos: Hogy a fellebezó a nemzetségi származásának fokkonkinti összefüggését tekintve a nemesi levél Tömösvári János-

nak levezette és összefüggés felett többé semmi nehézség nincsen. A mi pedig a fellebezőnek birtokossági állását illeti, abban is semmi kétség fenn nem foroghat; bizonyos ugyanis 1-ször a C.alatti vizsgálati levélben megesküdt tanuk vallomásaiból 2-szor, hogy a fellebezőnek Menyőben négy közterhet viselő s királyi adó alatt levő bérlője van, az 1.2. 3.4.5.6.7. és 8.-ik tanuk szerint Nyir-Monon egy. A 9.10.11. és 12.-ik tanuk szerint a Dabjoni uradalomban egy, a 13.14.15. és 16.-ik tanuk szerint összesen hat bérlővel /:zsellér:/ bir, miként az a királyi adószedőnek D.alatti bizonyítványaiból látszik. Sőt világos 2-szor fenn idézett B.alatti vizsgálati levélből az is, hogy a fellebezőnek az említett Ieddi uradalomban két sessiója /:tagja:/ van a Marosszéki kerületbe bekebelezve, két hozzátartozó bérlővel; - s így összeszámitva legbizonyosabb hogy nyolcz bérlővel bir. Mik ismét együttesen összetételeztvén kitűnik, hogy a vádlott mind nemesi származását fokról fokra levezette, mind birtokossági állását a kívánalmak szerint szabályszerűleg bebizonyította s így tehát tévedett az alsó bíróság midőn kiadott ítéletében állítja, nem bizonyos vajjon István unokája vagy fia volt e a nemesi levél szerzőjének, midőn már kimondatott ugy a tanuk vallomása mint az írásbeli okmányok alapján hogy az előbbi István fia volt Tömösvári Jánosnak, a vitézségi levél szerzőjének, világos azonkívül a fellebezőnek családján kívül sem Iedden sem Marosszéken más hasonló nevű család nem létezik a B.alatti bizonyítvány és az 1.2.3.4.5.6.7.8.9. és 10.-ik tanuk szerint. Tévedett továbbá abban, hogy a vádlottat abból ítélte meggyőzendőnek, hogy eredetileg székely lévén, nemességét miért nem bizonyította a "lustralis" könyvből, mert a 2 idézett B.alatti okmány szerint ő eredetileg nem székely valóban, mivel a fellebezőnek nagyatyja István

kis korában vitetett anyjával Jánosnak a vitézségi levél szerzőjének özvegyével Kolozvárról az említett Ieddi birtokra, másképp pedig a vádlott fellebezó okmányaival nemességét világosan igazolta, nem volt tehát szükség az urbiriákhoz vagy a lusralis könyvekhez menekülni. Tévedett végre abban, hogy az elítélt fellebezésénél ügyének átnézésére csak három havi időközt tűzött ki, pedig az Instructiok 2-ik pontjából bebizonyítható, hogy hasonló esetek határidő megszorítása nélkül a királyi táblához teendőek át. Ennek alapján kérelmezte, hogy az elsőfoku bíróságnak téves ítélete kijavítatván ő ősi nemességében megtartassék és valódi földbirtokos és sértetlen nemesnek törvényileg nyilvánítottassék. A mit hallván Székely Udvarhelyi nemes Lakatos Ferencz, az előzményekben vádló ügyvéd s hasonlóképen bírván a mi hitelesítésünkkel, a királyi táblának színe előtt felállván az instructiokhoz alkalmazkodva az alsóbb törvényszék vádjait fentartva ellenmondott a következőkben: Az említett Tömösvári György és János nemesi levelében az előnév így iratik "Galochy" a fellebezóiban pedig "Ieddi" iratik, s így az előnevek különbsége bizonyítja, hogy ő nem származik a nemesi levelében említett Tömösváriak családjából. Továbbá helyesen ítélte a törvényszék, hogy fellebezó családi leszármazó fokozata nem mutatható ki, midőn nem bizonyos az okmányokból vajjon a kimutatásba bevett első István a nemesi levelében említett György, vagy Jánosnak-e fia, s valamólastevők emlékezte pedig kik különben is nem egyformán tanuskodnak a dolgokról, a nemesi levél szerzőinek idejéig és haláláig ki nem terjed. Semmit sem segít a fellebezónek az is, hogy Ieddben más Tömösváriról sohasem hallottak, midőn a fellebezó bizonyítványaiból kitetszik, hogy Ieddben egy kis birtokocskába be-

vezettétvén, ily nyert birtokossági jogot s hogy ez mily csekély bizonyíték, elég világos. Végre pedig a vizsgálati okmányokban említett tanúk, kik a 2-ik pontra vallanak, ily nyilatkoznak a fellebezőről: Ieddi székelly nemesi szabadsággal elő"és innen következik, hogy a fellebező a többi Ieddben lakó kurta nemesekkel hasonló állapotú. - S legvégül pedig a vizsgálati levélben több javítgatások vannak téve a szavakban, ily a 4-ik tanúnak korára nézve s az utolsó tanúnak vallomásában két helyen s ily kéri azokat mint gyanusakat elvettetni s az első bíróság ítéletét helyben hagyni. Az elítélt fellebező tagadva azokat, mik minden alap nélkül a felmutatott okmányok világossága és hitelessége ellen felhozattak, a felperes részéről kéri, hogy kijavítatván az alsóbb fokú bíróság ítélete, ő birtokos nemessé s törvényszerűleg sérthetlenné /: immunissá: / bíróilag kijelentesék. A vádló ügyvéd is ragaszkodván ellenmondásaihoz és kifogásaihoz, kívánta úgy miként fentebb. - A nevezett felek tehát az előbbi ügyet ítélet alá bocsátván, Tőlünk és a mi királyi táblánktól az indokok szerint jogiméltányosságot és igazsági elégtétel adását kérték.

Innen tehát Mi a fentnevezett időközi elnökünk, bíráink, jegyzőink és esküdtjeinkkel mint királyi táblánk ülnökeivel együtt megtartatván és felvévén a vizsgálatot, a jelenlevők érett ítélete és józan felfogása szerint az ügy meghányatása után a folyó 1781-év március 9.-én következő végítéletet hoztuk és nyilvánítottuk ki:

Mindazok, mik Tömösvári Jónás fellebezési ügyében figyelmet érdemeltek, kis részletekig véve, az ügyre vonatkozó okok és bizonyítékok éretten megfontoltatva kitűnik 1-ször. A Bethlen Gábor fejedelem által 1625-

ik évben adott nemesi levél szerint Galochy Tömösvári György és általa fivére János, kik azelőtt is nemesek voltak újra nemesítettek. Kitűnik 2. szor. Meghalván az említett Tömösvári János, annak Kolozsvárt lakó hátrahagyott özvegyét a Marosszéki kerületben levő Ieddenben lakó Ifju János vette nőül és a nő az előbbi férjétől Tömösvári Jánostól lett első szülött fiát Istvánt magával az említett Ieddi birtokra vitte s ott mostoha atyjának gondja alatt nevelte. Kitűnik 3. szor, hogy a nemesi levélben levő Jánosnak István nevű fia, s jelen fellebezőnek nagyatyja szintén István nevű fiát birt, s ez az ifjabb István a fellebezőnek atyja. Kitűnik 4. szor. Hogy Iedden, sőt egész Marosszéken a fellebezőnek családján kívül, ember emlékezet óta nincs más hasonló nevű család, ez pedig mindig nemességnek örvendett. Kitűnik 5. szor. Hogy azon javak, miket a Ieddi birtokon az említett Ifju János időse Tömösvári Istvánnak adományozott maig is az ő tényleges unokájának, a fellebezőnek kezén és birtokában vannak. - Kitűnt végre 6. szor. Hogy a fellebezőnek úgy Marosszéken Iedden, mint az említett Belső-Szolnok megyében Menyő St. Királyon és Nyirmonon, mint jó birtokos 8 különböző tagokon lakó s adót és közterhet viselő zsellérje van. Amik így jövén világosságra, midőn a fellebező vizsgálati levelében megesküdött tanuk különösen a 3. 7. 8. és 9. esküi előadják, hogy a fellebezőnek nagyatyja István az öregebb, a nemesi levélbe bevett Jánosnak fia volt s mindnyájan egyöntetűleg vallják, hogy a fellebező annak egyenes származású utódja, világos lett teljesen, hogy a jelen fellebezőnek a nemesi levélhez kétségtelen illetékessége van, mert a tanuk vallomása sem tarthatók valószínűtleneknek, mivel a körülmények, melyek általok érthetőség és

biztos tudattal elbeszéltetnek, azon teljes meggyőződésre vezetnek, hogy az előadott vallomások őszinték annál is inkább, mivel a mi ket némelyek a nemesi levél szerzőjéről és annak fiáról Istvánról előadtak, hitelre méltó írásbeli forrásokból olvasottaknak bizonyítják, sőt azok is hallomásból vallottak, nem valami kőszá hirből hanem oly személyeknek előadásából meritettek, kik előtt a leszámazás említett körülményei a legjobban ismeretek voltak. Ezen okokból tehát megváltoztatván az alsóbb foku bíróság ítélete, a fellebezőnek birtokos és törvényesen sérthetetlen nemessé való ítéletét elhatároztuk és meghagytuk s ezen jelenlevőkben elhatározzuk és meghagyjuk a mi Erdélyországi birói hiteles pecsétünkkel megerősített érvényes levelünk szerint.

Kiadatott a mi szabad királyi városunkban Marosvásárhelyt 1782. március hó 11.-én. Aláíratott két oldalról: Jobbról Báró Zágoni Szentkereszti Sámuel időközi elnök sk. balról pedig olvasva, kijavítva és kiadva Zejkfalvi Zejk Daniel főjegyző által sk. Megván erősítve a levél Ő Felségének birói hiteles pecsétjével kivágott papír és piros viaszra rányomva egyszerű papírra láthatólag írva. A mely levélnek a mi apátságunknál letétetvén és elhelyeztetvén, midőn a foglalatját és a tartalmát, valamint az Erdélyi nagyfejedelemségben levő királyi ítélő táblának véleményes ítéletét Ő Felségének levelében adott elüllévő magas parancsa folytán szóról szóra, kisebbités, nagyobbítás vagy változtatás nélkül másolatban kiadjuk, ezen átiratot a fellebező jogainak további védelme szempontjából a mi hiteles apáti pecsétünk alatt lelkiismeretesen átadandónak és átengedendőnek véleményeztük. Kelt Keresztelő szent János születése napján 1784.

P.H.

Eloolvastatván kijavítandók: a 9-ik lapon a 8-ik sorban e szóban: Nobilis /:nemes:/ a 14-ik lap. 3-ik sor: cum /:val:/ 16-ik lapon 17-ik sor: Ifjabb István fia volt,s megjegyzetik, hogy az eredeti nemesi levélben a levél-szerzőnek jelvényei kifestve nem voltak ezen leiratban pedig, mivel a nemesi levél körülményeihez hozzátartoznak, az apátság által kifestettek és kiadattak.

N O S MICHAEL AP A F I DEI Gratia Princeps Transylvaniæ Partium Regni Hungariæ Dominus & Sicularum Comes.

Memoria commendamus iure presentium significantes quibus expedie universis; Quod Nos cum ad nonnullorum fidelium Dnorum Consiliacionum Nostrorum singularem intercessionem Nobis propterea factam cum vero attentis et consideratis fidelitate fidelibusq; sepius Agilus Iocanis Ifiu de Todal; quæ ipse Nobis et huic Regno nostro Transylvaniæ pro loco et temporum varietate iuxta possibilitatis sue exigentiam fideliter exhibuit et impendit, ac in futurum quoq; paræ fidelitatis obsequia exhibiturum impensurumq; se promittit et Cunctis iocanis Iocanis Ifiu ac per eum Præsignum Stephanum Tomosvári de loloosvá Gabriel Ifiu Pluim ejusdem e stertis ac condicione religionum Libertatorum Sicularum nostrorū Pedestris ordinis in qua nati sunt, et hæcenus exercisse persistebunt clementer eximentes ac in Coetum et numerum Verorum natorum ac indubitatorum Regni huius nostri Transylvaniæ Principum loriculorum annumeranda, aggreganda, cooptanda et adscribenda ducimus, prout annoverimus, aggregamus, cooptamus et adscribimus per presentium vigorem. Determinantes expresse ut à modo duximus idem Iocanis et Gabriel Ifiu et Stephanus Tomosvári heredesq; et posteritate ipsorum universa pro veris nati et indubitatis Principibus Siculari habeantur ac reputentur: omnibus et singulis iisdem honoribus gratiis privilegiis in indultis libertatibus immunitatibus; et prerogatiis quibus ceteri veri nati ac indubitati Principes Siculari quomodocumq; de jure et ab antiqua consuetudine utuntur fruantur et gaudent perpetuo uti frui et gaudere valeant atq; possint. Ita tamen ut idem Iocanis et Gabriel Ifiu ac Stephanus Tomosvári heredesq; et posteritates ipsorū univ. bonæque famas galas loricis cypis hædis ac aliis instrumentis Militariibus more aliorum Principum bene in Armis ad mandata nostra ac successorum nostrorum omnibus talibus exactionibus tam generalibus quam partialibus necesse sit et Regni ratione temporis susceptis semper interesse fidelitatis optima navare debeant et sint adstricti. In cuius rei memoriam firmè tenemq; perpetuam, presentes litera nostras pendens et authenticæ sigilli nostri munimine roborata tenentur Iocanis Gabriel Ifiu a Stephanus Tomosvári, heredibus; et posteritatibus ipsorum utriusq; sexus universis gratiose dandas ducimus et concedenda.

D. N. S. in Civitate nostra Alba Julia Die Secunda Mensis Novembris. Anno Domini Millesimo Sexcentis Trigagesimo Octavo.

Michael Apafi

Franciscus Lugasi Secretarius

Acti die 1670. die 11 mensis Martii...
Dominus Regni...
Partis...
et...
Alba Julia...
Magister...
Iocanis...
Stephanus...

Mi Apafi Mihály, Isten kegyelméből Erdély fejedelme, s magyarországi részek ura és a székelyek grófja sat. Emlékezetül hagyjuk ezen iratunk rendiben mindenkinek a kiket illet, hogy mi némely hűséges tanácsurainknak előtünk e végből tett különös közbenjárásukra, mind pedig figyelembe vévén és meggondolván a serény ieddi Iffiu János hűségét és hűséges szolgálatait, amelyeket ő nekünk és ezen Erdélyországnak, különböző helyen és időben tehetsége szerint híven kimutatott, megbizonyított s jövőben is kimutatni és megbizonyítani ígérkezik ennél fogva nevezett Iffiu Jánost és általa mostoha fiát colosvári Tömösvári Istvánt és fiát Iffiu Gábort, a többi gyalogos rendű szabados székelyeink állapotából és állományából - a melyben születtek és eddig éltek, kegyesen kivesszük és ezen Erdélyország valódi, született és kétségtelen lófőszékelyi társaságába és száma közé számítani, sorozni, befogadni és felavatni elhatároztuk és jelen iratunk által számítjuk, sorozzuk, befogadjuk és felavatjuk. - határozottan rendelvén, hogy mostantól fogva jövőendőben nevezett Iffiu János és Gábor és Tömösvári István, valamint örökösök és utódaik mindnyájan, valóságos, született és kétségtelen lófőszékelyeknek tartassanak és tekintessenek és mind ama tisztségeket, kegyelmeket, szabadalmakat, kiváltságokat, szabadságokat, kedvezményeket és előjogokat, a melyeket a többi igazi, született és kétségtelen lófőszékelyek jog és régi szokás szerint használnak és élveznek, örök időkre használhassák és élvezhessék és azoknak örvendjenek. Mindzonáltal, úgy, hogy nevezett Iffiu János és Gábor, valamint Tömösvári István és örököseik és utódaik mindnyájan, jó lovakkal, szablyákkal, sisakokkal, páncéltokkal, paizsokkal, kopjákkal és minden más katonai esz-

közökkel. - más lófő-székelyek módjára - jól felszerelve, a mi és utódaink felhívására, mindenbá-
di vállalatainkban, és pedig ugy az általánosok-
ban, mint a részletesekben, a melyeket az ország
szükségéhez képest az idő folyamán megkezdünk,
mindig részt venni és a haza javán serénykedni
tartoznak és köteleztessenek. A minek emlékeze-
tére és örökkön való fennmaradására jelen leve-
lünket, függő és hiteles pecsétünk erejével meg-
erősítve, nevezett Iffiu Jánosnak és Gábornak,
valamint Tömösvári Istvánnak és mindkét nembeli
örököseinek és utódaiknak kegyesen adni és en-
gedélyezni határoztuk. Kelt városunkban Gyula-
Fejérvárott, november hó második napján, az Urnak
ezerhatszázhatvannyolcadik esztendejében.

Apafi Mihály s.k.

Lugasi Ferenc s.k.
titkár.

/:Hártyán, függő pecsétje nincs meg. Eredeti.:/

Kivül:

Az Ur 1670-ik évében, március hó 11-ik nap -
ján, az Erdélyország és a hozzá kapcsolt magyar-
országi részek három nemzetének a legközelebb
mult február hó 15-ik napjára a nagyságos és
fenséges erdélyi Fejedelem által Gyula-Fejér-
várra összehívott országgyűlésében előmutata-
tott, felolvastatott, kihirdettetett, közhirré té-
tetett és kiadatott; nem mondván ellen a jelen-
levők közül senkisémet.

Kendi János mester, ő nagysága a fenséges
Erdélyi Fejedelem első-jegyzője által.

Di Közép Szolnok Vármegyének Közönsége, adjuk tudtára és emlékezetére mindenkinek a kiknek illik, -e jelen levelünk rendiben, hogy midőn Mi az alább feljegyzett esztendőben, hónapban, napon és helyen, a köz jó, és egyes személyek java előmozdítása felett tartandó tanácskozások végett, a szokott gyrás büntetés alatt egyben gyülekezve együtt letünk volna: - Megyénk kebelében Haraklánban lakó Nemes Tömösvári János, - Nemes Alsó-Fejér Vármegyében Szász-Vesszősön lakó Nemes Tömösvári Sándor és ugyan Megyénk kebelében Paczalban lakó Nemes Tömösvári Károly édes testvérek, illő kérelemlevelök által megkérének minket alázatosan, mi szerént nékiek, mint kebelünkből származottaknak, s részszerént innen kiköltözötteknek, kétségen kívüli nemes-ségökről közhitelü bizonyság-levelet kiadni ne terhelhetnének, méltoztatnánk. - Kiknek is igazságos kérésökben, Mi, a mint illik megegyezvén, - mivel Közgyűlésünk több tagjainak köz-tudomásából nyilvános előttünk mind az, hogy a kérelmesek, ugymint: Nemes Tömösvári János, Tömösvári Sándor, és Tömösvári Károly, néhai édes Attyoknak Nemes Tömösvári Jónásnak természetes, és törvényes fiai, - mind az, hogy néhai Tömösvári Jónás, mig élt valóságos, és birtokos nemesi szabadságban volt: - annál fogva megesmérjük, és bizonyítjuk, hogy a kérelmesek Nemes Tömösvári János, Tömösvári Sándor, és Tömösvári Károly, minden kétségen kívül - az Ország igaz és valóságos birtokos Nemesei közzé számlálándók, és tartozók légyenek. -

Mely illyetén, az annyiszor nevezett Nemes Tömösvári Jánosnak, Tömösvári Sándornak és Tömösvári Károlynak mint kebelünkből származottaknak, kétségen kívüli birtokos nemes-

ségökről, e jelen lévő tulajdon Törvényhatóságunk köz törvényes Pecsétjével, -Elnökünk, és Jegyzőnk aláírásaikkal megerősített, és a Kérelmesek, s maradékaik jogaiknak jövőbeli oltalmokul szolgálendő bizonyosságlevelünket, az igazság, és egyenesség javaslata nyomán, meg és kiadatni határoztuk. -Költ a folyamatban lévő ezer nyoltz Száz negyven harmadik évi September hónap Ötödik napján Zilah Mező Városban tartatott gyrás gyűlésünkben.

B. Wesselényi Farkas s.k.

Főispán

P.H.

Megolvasta, megigazította
és kiadta Zilahi Kiss
László skvel

a fentisztelt Nemes Megye
főjegyzője.

Magyar királyi honvédelmi minister.

Másolat.

53460 szám

II.

Tömösváry Sándor hadnagy intézetbeli tanárnak "galochi"-i nemesi előneve, az akadémia igazgatósága által folyó hó 9-én 568/kt szám alatt felterjesztett okmányokkal hitelesen igazolva lévén, azt jogosan használhatja.

Erről nevezett hadnagy az ide csatolt okiratok kézbesítése mellett értesítendő, személyi és erkölcsi okmányai pedig kiegészítendőek.

Budapesten 1888 évi november hó 20-án.

A minister meghagyásából:

Zsoldos s.k.ezredes.

A m.kir.honv.főparancsnok helyett:

Graef s.k. lov.tábornok.

A m.kir.honvédségi Ludovika Akadémia
igazgatóságának

Budapesten.

A másolat hiteléül

Budapest, 1888 évi november hó 27-én

Gyenes főhdgy s.k.
segédtszt.

6.sz.melléklet.

M.kir.kolozsvári 21.honvéd gyalog ezred.

734.szám
Kt.-1911.

Tekintetes

galochi Tömösváry Zsigmond
zászlós urnak.

Kolozsvár 1911.május hó 30. Kolozsvár.

A m.kir.honvédelmi minister urnak folyó hó 26-án kelt 55670/2.számu rendelete folytán értesitem, hogy a m.kir.belügyminiszter urnak folyó évi április hó 28-án kelt 133757/I.-a, 1910 számu rendelete értelmében magyar nemessége, ugyszintén a "galochi" előnév használatához való joga igazolva van.

Nemességének és előneve használatának igazolása végett annak idején feltüntetett okmányait mellékelten leadom.
8.melléklet. Ezredpar.szabadságon:

Láng őrnagy s.k.

M.kir.kolozsvári 21.honvédgyalog ezred

I.zlj.

Kolozsvár 1911 évi VI.hó 1-n.

127.szám

8.melléklet.

Kt.átj.1911. Láttam!

zlj.par.szabadságon:

Orbán százados s.k.

M.kir.kolozsvári 21.Honvéd gyalog ezred.

Kolozsvárt 1911.VI.hó 2.

137.szám.

l.k.

Láttam! Dánffy főhadnagy sk.

7.sz.melléklet.

M.kir.Belügyminiszter.

74.949/1934.szám.

B i z o n y i t v á n y .

1.Pengős
bélyeg.

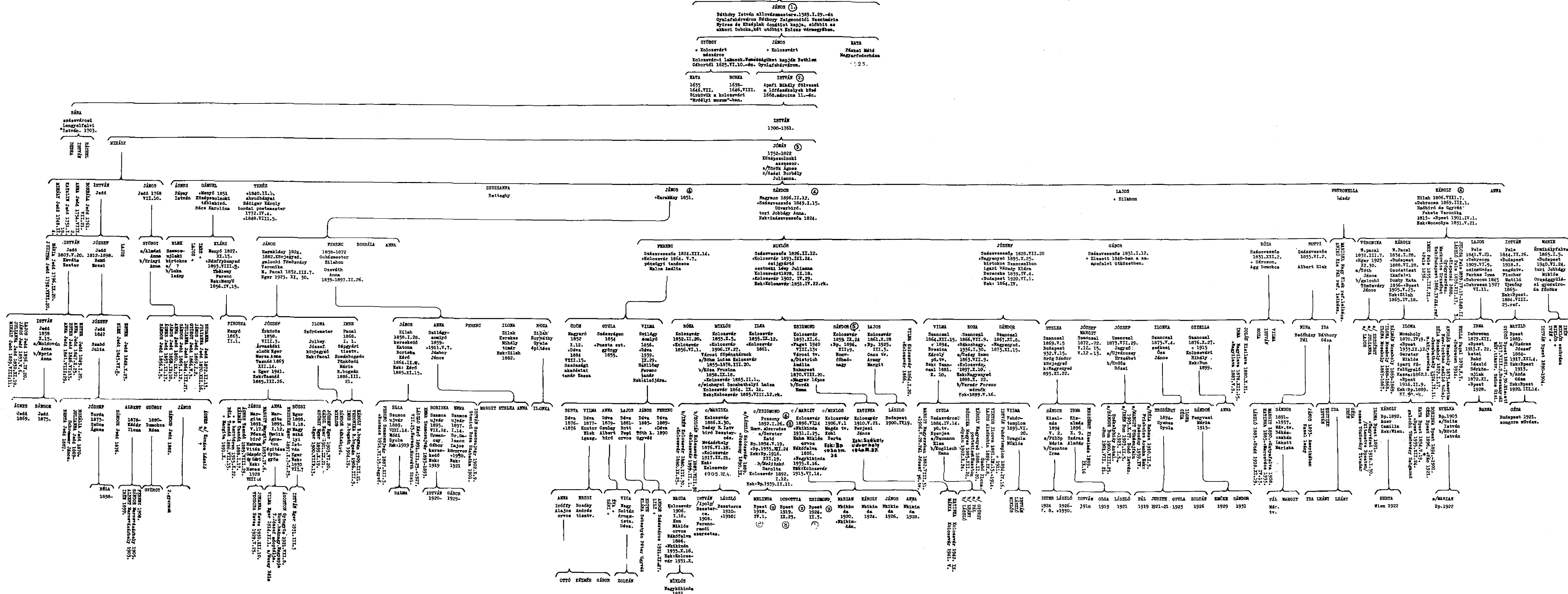
A rendelkezésemre álló hiteles adatok alapján ezennel megállapítom, hogy a Pozsony sz.kir.városban 1892.évi január hó 26. napján született Tömösváry Zsigmond ny. m.kir.százados, budapesti lakós, valamint Gerster Katalinnal kötött házasságából a Budapest székesfővárosban 1918.évi április hó 1.napján született Tömösváry Melinda-Julianna nevü, az ugyanott 1919. évi szeptember hó 23.napján született Tömösváry Dorottya-Ilona nevü és az ugyanott 1924.évi február hó 3. napján született Tömösváry Zsigmond-Zoltán - Károly nevü gyermekei régi magyar nemességüket, ugyszintén a "Galochi" előnév használatához való jogukat igazolták.

Budapest, 1934.évi április hó 17-én.

A miniszter rendeletéből:

PH. Csupor s.k.
miniszteri tanácsos

A galochi Tömösváry család leszármazási táblája

JÁNOS ①
Báthory István allovászmestere. 1589. I. 29. -én
Gyalafehérváron Báthory Zsigmondtól Szentmária
Király és Káptalák közötti kapuja, előbbitt az
alkori Doboka, két utóbbitt Kolos várágyában.

ISTVÁN ②
1700-1761.
János ③
1752-1822
Középszeleki
assessor.
a/Török Agnes
b/Ádám Borbély
Juliana.

JÁNOS ④
+Barabás 1851.
SÁNDOR ⑤
Magyar 1856. II. 12.
+Szásvassó 1849. I. 15.
Udvarbíró.
turi Jobbágy Káta.
Esk: Szásvassó 1824.

SÁNDOR ⑥
Szásvassó 1826. II. 12.
+Kolosvár 1893. XII. 24.
szüligyér
oszteki Lévy Julianna
Kolosvár 1828. II. 18.
Kolosvár 1902. IV. 29.
Esk: Kolosvár 1893. IV. 22. r.k.

JÓZSEF
Szásvassó 1828. VII. 28
+Magyar 1895. X. 25.
bírók Szásvassó
igari Várady Klára
Derecke 1839. IV. 4.
Budapest 1920. VI. 1.
Esk: 1864. IV.

SÁNDOR ⑦
Szásvassó 1831. I. 12.
+Kispest 1848-ban a sa-
morfalvi útközében.

ILONA
Moscholy
1870. IV. 19.
+Esk: 1891. X. 22.
Károlyi Kálmán
Károlyi Kálmán
Károlyi Kálmán

VERONIKA
N. Pacal
1832. III. 7.
+Eger 1925
XI. 30.
a/Végh
János
b/Galochi
Tömösváry
János

KÁROLY ⑧
Zilah 1806. VIII. 7.
+Debrecen 1859. III. 1.
Hábitó és ügyvéd.
Fekete Veronika
1813. +Esk: 1901. IV. 21.
Esk: Moscholya 1831. V. 21.

SÁRA
szásvassó
Lengyelfalvi
István. 1703.
KIRÁLY
ISTVÁN
Jedd
1768. VII. 10.
+Mátyé 1851
Középszeleki
táblabíró.
Háca Karolina
1840. II. 1.
szüldényai
Báthory Károly
torlai postamester
1772. IV. 4.
+1848. VIII. 5.

ISTVÁN
Jedd
1768. VII. 10.
+Mátyé 1851
Középszeleki
táblabíró.
Háca Karolina
1840. II. 1.
szüldényai
Báthory Károly
torlai postamester
1772. IV. 4.
+1848. VIII. 5.

JÁNOS
Jedd
1768. VII. 10.
+Mátyé 1851
Középszeleki
táblabíró.
Háca Karolina
1840. II. 1.
szüldényai
Báthory Károly
torlai postamester
1772. IV. 4.
+1848. VIII. 5.

ISTVÁN
Jedd
1768. VII. 10.
+Mátyé 1851
Középszeleki
táblabíró.
Háca Karolina
1840. II. 1.
szüldényai
Báthory Károly
torlai postamester
1772. IV. 4.
+1848. VIII. 5.

JÁNOS
Jedd
1768. VII. 10.
+Mátyé 1851
Középszeleki
táblabíró.
Háca Karolina
1840. II. 1.
szüldényai
Báthory Károly
torlai postamester
1772. IV. 4.
+1848. VIII. 5.

ISTVÁN
Jedd
1768. VII. 10.
+Mátyé 1851
Középszeleki
táblabíró.
Háca Karolina
1840. II. 1.
szüldényai
Báthory Károly
torlai postamester
1772. IV. 4.
+1848. VIII. 5.

JÁNOS
Jedd
1768. VII. 10.
+Mátyé 1851
Középszeleki
táblabíró.
Háca Karolina
1840. II. 1.
szüldényai
Báthory Károly
torlai postamester
1772. IV. 4.
+1848. VIII. 5.

ISTVÁN
Jedd
1768. VII. 10.
+Mátyé 1851
Középszeleki
táblabíró.
Háca Karolina
1840. II. 1.
szüldényai
Báthory Károly
torlai postamester
1772. IV. 4.
+1848. VIII. 5.

JÁNOS
Jedd
1768. VII. 10.
+Mátyé 1851
Középszeleki
táblabíró.
Háca Karolina
1840. II. 1.
szüldényai
Báthory Károly
torlai postamester
1772. IV. 4.
+1848. VIII. 5.

ISTVÁN
Jedd
1768. VII. 10.
+Mátyé 1851
Középszeleki
táblabíró.
Háca Karolina
1840. II. 1.
szüldényai
Báthory Károly
torlai postamester
1772. IV. 4.
+1848. VIII. 5.

www.books2ebooks.eu